

13156 LLEI 18/1984, de 8 de juny, sobre reconeixement com a anys treballats als efectes de la Seguretat Social dels períodes de presó soferts com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei d'amnistia de 15 d'octubre de 1977. («BOE» 140, de 12-6-1984.)

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Les diverses disposicions legals publicades al nostre país des de l'establiment del règim democràtic han contribuït a superar i reparar situacions discriminatòries entre els espanyols a conseqüència de la Guerra Civil i les seves posteriors seqüeles, i la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, és la que d'una forma àmplia deixa sense efecte les limitacions i suspensions de drets actius o passius imposats a un gran col·lectiu d'espanyols.

No obstant això, i a causa de certes llacunes legislatives, aquesta i successives disposicions no han considerat la situació de desprotecció social en què es troben les persones que, a causa de la seva permanència a la presó per actes d'intencionalitat política, no han pogut consolidar, o ho han fet en la quantia mínima, el seu dret a totes o a algunes de les prestacions que atorga el sistema de la Seguretat Social.

Si bé el nostre sistema de la Seguretat Social és eminentment contributiu, i hi ha una correlació directa entre cotitzacions i prestacions, hi ha precedents tant en la legislació nacional com en el dret comparat que permeten assimilar, com en aquest cas, els períodes de presó a períodes cotitzats a la Seguretat Social, sense posar en risc ni la filosofia ni l'equilibri financer del sistema.

Amb aquestes normes el nou Estat democràtic pretén eliminar els últims obstacles per integrar com a ciutadans de plens drets els qui es van caracteritzar per la lluita per la llibertat i l'establiment de la convivència pacífica a Espanya.

En conseqüència, mitjançant la promulgació d'aquesta Llei es completa l'àmbit de protecció de la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, i queden satisfetes les demandes que partits polítics i associacions d'expresos han plantejat des de la instauració del règim democràtic a Espanya.

Article primer.

1. Els períodes de presó soferts com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, tenen la consideració de períodes d'assegurament als extingits subsidi de vellesa i assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, si són anteriors a l'1 de gener de 1967, i de situació assimilada a la de l'alta en el règim general de la Seguretat Social, a partir de la data esmentada.

2. Existeix l'obligació de cotitzar per aquests períodes en els supòsits en què, amb el còmput de les cotitzacions corresponents, es doni lloc al naixement del dret o la modificació de la quantia de les prestacions del sistema de la Seguretat Social ja causades o que es puguin causar.

3. El pagament de les cotitzacions a què es refereix el número anterior és a càrrec de l'Estat.

Article segon.

Per determinar l'import de les quotes degudes pels períodes esmentats es consideren, respecte de les cotitzacions anteriors a l'1 de gener de 1967, les corresponents als extingits subsidi de vellesa i assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, i per a les posteriors, les corresponents al règim general de la Seguretat Social.

Article tercer.

L'interessat ha de formular la sol·licitud davant l'Institut Nacional de la Seguretat Social i hi ha d'adjuntar la decisió judicial o resolució administrativa que aprovi l'aplicació de l'amnistia i els períodes de temps de permanència a la presó.

En els casos en què amb la documentació aportada per l'interessat no s'acrediti suficientment el dret al reconeixement, l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de sol·licitar d'ofici els documents pertinents dels òrgans judicials o administratius competents.

Article quart.

1. El reconeixement del dret a les prestacions del sistema de la Seguretat Social que es causin a l'empara del que estableix aquesta Llei es regeix, en tot cas, per les normes aplicables en el moment de produir-se el fet causant.

2. Les prestacions el fet causant de les quals s'hagi produït abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei tenen una retroactivitat màxima de tres mesos respecte del dia de la presentació de la sol·licitud a què es refereix l'article anterior.

Article cinquè.

El que disposa aquesta Llei no és aplicable a les persones que estiguin compreses en l'àmbit dels articles setè i vuitè de la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.— El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'habilitar els crèdits necessaris per donar compliment al que disposa aquesta Llei.

Segona.— S'autoritza els ministeris d'Economia i Hisenda i de Treball i Seguretat Social per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 8 de juny de 1984.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ